

Joan Arús al carrer...

per J. C. A.

La notícia és que a l'Ajuntament de Castellà del Vallès es va proposar donar el nom del poeta castellanenc Joan Arús a un carrer de la Vila, "El meu poble", i "no cal pas que digui quin és el seu nom!, no cal que les seves virtuts altifiqui/ni les seves gràcies una a una expliqui", com deixà escrit. Bé, aquella proposta originà unes oposicions, al·legant el que tothom ja deu endevinar: *el poema al Caudillo*.

Aquell sonet, aquell encàrrec, que aï las!, el va "marcar" per sempre més. Aquell "pecat" que no li donà cap medalla ni cap prebenda, en canvi li costà una i mil -o moltes més- reprovacions. Moltes. Pobre poeta! En antologies poètiques el van silenciar, li van fer el boicot i tot això i altres coses li van agrejar el seu caràcter que, dit sigui de pas, no era de mel i mató, sinó ben *sui generis*...

He oït les censures que li han dedicat per aquella "relliscada"; hom vol comparar-lo amb més o amb menys amb en Pla,

a qui se li ha negat -amb tota la "raó" del món, que jo mai no he vist escrita públicament- el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes, ell que havia escrit més pàgines de català que cap altre escriptor...

Potser no s'hi val a posar ni fer comparacions; deixem-ho, doncs.

Tornem a Castellà del Vallès, que considerem que també és cosa ben nostra. De debó.

L'Arús, amb qui m'unia una vella i estreta -i ampla- amistat, que coneixia ben bé, que *sempre estava a punt de disparar consonants, irreductible polemista, egòlatria i egotista*, fi i elegant poeta, "mestre del sonet", amb tots aquests "pros i contres" era un amic veritable. Ho fou fins els últims dels seus dies...

Puc aportar una informació sobre el poema "¡Franco!" que és el motiu d'aquesta discòrdia suscitada en el municipi castellanenc.

Amb motiu de la visita a Sabadell allà

el 21 de maig del 1947, va editar-se un llibre titulat *Franco en Sabadell*. "En un magnífic text -copiem- el archivero-cronista municipal mossèn Ernesto Mateu, recollí en él todos los detalles de la primera visita del Caudillo a nuestra ciudad, así como también un bello poema del *gran mestre en gai saber* Juan Arús, que no se puede olvidar a pesar de los años transcurridos"... I seguidament es reproduïx el susdit poema.

Mn. Ernest Mateu abans de tot ho havia sol·licitat al seu amic Mn. Geis, el qual -com ell mateix m'havia contat- ho declinà elegantment, i suggerint que ho demanés a l'Arús... L'Arús, segurament afalagat per aquell honor, va fer aquell poema que li donà aleshores un protagonisme, sense preveure -no era pas profeta- el compromís que li podria representar anys a venir... Aquell poema també es va incloure en el llibre "MI CIUDAD Y YO. Veinte años en una alcaldía 1940-1960", de José María Marcet Coll, publicat l'any 1963.

Han passat els anys. Hom creu que, com a cristians, s'ha de perdonar. Ja no vull afegir "oblidar", que és demanar massa.

En l'obra del llorçat poeta s'hi canta la Pàtria, la Fe i la Virtud.

L'obra i l'home -Joan Arús- es mereix que el seu nom es perpetui en un carrer o en una plaça del seu poble, del seu estimat poble.

La meua adhesió és plena i total.

I cristiana...

Nota: El carrer *Joan Arús* ja figura en el nomenclàtor de Castellà del Vallès. Ara s'ha presentat la proposta d'eliminar-lo.

És una gentilesa de:

PEIX I MARISC
J. BARBERÀ

Tels. 714 52 87-714 55 40

CASTELLAR
DEL VALLÈS

És una gentilesa de:

Fascuet

CASTELLAR DEL VALLÈS

És una gentilesa de:

Villaró

CASTELLAR DEL VALLÈS